

Sygn. akt IV U 1535/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Andrzej Łotowski
Protokolant:	p.o. sekr. sądowy Dominika Orzepowska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy P. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty socjalnej

na skutek odwołania P. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 14 września 2016 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e

SSR del. Andrzej Łotowski

Sygn. akt: IV U 1535/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 14 września 2016 roku, znak: (...), odmówił P. M. prawa do renty socjalnej.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że z akt orzeczenia Komisji Lekarskiej wynika, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Zgodnie z art.4 w w ustawy prawo do renty socjalnej przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu które powstało:

- 1/ przed ukończeniem 18 roku życia
- 2/ w trakcie nauki w szkole wyższej-przed ukończeniem 25 roku życia
- 3/ w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Jak wynika z akt sprawy na podstawie orzeczenia Lekarza Orzecznika, decyzją z dnia 04.09.2014r przyznano ubezpieczonej rentę socjalną do 31.08.2016 r. o czym została ona powiadomiona w/w. decyzją

Dnia 15.07.2016 r. ubezpieczona złożyła wniosek o dalsze ustalenie uprawnień do renty socjalnej. Komisja Lekarska ZUS w dniu badania tj. 08.09.2016 r. ustaliła, że nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy.

Mając powyższe na uwadze wniosek o prawo do renty socjalnej załatwiono odmownie.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła P. M.. Wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i uznanie jej za całkowicie niezdolną do pracy.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca podała, że od 14 lat choruje na młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów. Jest pod stałą opieką lekarską. Prowadzone leczenie nie jest na tyle skutecznie, aby mogła ona podjąć pracę.

Oddział ZUS w O. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji O/ZUS z dnia 14.09.2016r., znak: (...).

W uzasadnieniu odpowiedzi organ podał, że zaskarżoną decyzją, na podstawie art. 4 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (tekst jednolity; Dz. U. z 2013r., poz. 982 ze zm.), odmówiono wnioskodawczyni prawa do renty socjalnej.

Skarżąca pobierała okresową rentę socjalną do dnia 31.08.2016r.

Na skutek wniosku o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej z dnia 15.07.2016r. zostało przeprowadzone badanie wnioskodawczyni przez Lekarza Orzecznika, który orzeczeniem z dnia 15.08.2016r. uznał badaną za okresowo całkowicie niezdolną do pracy do dnia 31.08.2019r.

W dniu 26.08.2016r. Główny Lekarz Orzecznik zgłosił zarzut wadliwości od w/w orzeczenia.

Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 08.09.2016r. uznała, iż badana nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Renta socjalna przysługuje z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W związku z powyższym organ rentowy zaskarżoną decyzją na podstawie art. 4 i art. 15 pkt 1 że ustawy w związku z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity; Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) odmówił od dnia 01.09.2016r. prawa do renty z powodu braku całkowitej niezdolności do pracy.

Stosownie do art. 61 w/w ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Po zapoznaniu się z odwołaniem Przewodniczący Komisji Lekarskiej stwierdził, że w sprawie nie zachodzą okoliczności uzasadniające ponowne badanie przez Lekarza Orzecznika.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 11 sierpnia 2010 roku wnioskodawczyni P. M., urodzona dnia (...), złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty socjalnej (k. 1-7 akt rentowych).

Decyzją z dnia 07 kwietnia 2005 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, przyznał ubezpieczonej od dnia 01 sierpnia 2010 r. roku prawo do okresowej renty socjalnej do dnia 31 sierpnia 2012 roku (k. 15 akt rentowych).

Mocą kolejnej decyzji z dnia 04 września 2014 roku organ rentowy przyznał P. M. prawo do powyższego świadczenia do dnia 31 sierpnia 2016 roku (k. 32 akt rentowych).

Dnia 15 lipca 2016 roku ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty socjalnej na dalszy okres (k. 33 akt rentowych).

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 25 sierpnia 2016 r. P. M. została uznana za całkowicie niezdolną do pracy, do dnia 31 sierpnia 2019 r. (k. 40 akt rentowych).

ZUS przekazał w dniu 26 sierpnia 2016 r. sprawę do Komisji Lekarskiej organu rentowego. Komisja orzeczeniem z dnia 08 września 2016 roku nie uznała ubezpieczonej za osobę całkowicie niezdolną do pracy (k. 42 akt rentowych).

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującej, w szczególności ustalenie czy P. M. po dniu 31 sierpnia 2016 r. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, gdyż utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18-tego roku życia lub nauki w szkole.

Wymagało to wiadomości specjalistycznych. Celem wyjaśnienia stanu zdrowia wnioskodawczynie i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd zgromadził dokumentację medyczną ubezpieczonej i dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: reumatologa, neurochirurga oraz ortopedy – specjalistów z zakresu chorób, które zgłaszała wnioskodawczynie oraz wskazanych w zaświadczeniach o jej stanie zdrowia.

Biegły reumatolog B. B. po zapoznaniu się z aktami sprawy, dokumentacją lekarską, po zebraniu wywiadu i zbadaniu odwołującej, w opinii z dnia 14 listopada 2016 roku rozpoznała u badanej młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów oraz niedobór wagi. Uznała P. M. za częściowo niezdolną do pracy. W uzasadnieniu podała, że zapalenie stawów ma charakter przewlekły. W chwili obecnej sprawność ruchowa badanej jest zadawalająca, ma jedynie bolesność ruchową lewego nadgarstka. Dłonie zaciska sprawnie. Bez zaników mięśniowych. W ocenie biegłego badana jest obecnie tylko częściowo niezdolna do wykonywania wyuczonej pracy umysłowej. Nie utraciła ona zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy (k. 10-11).

Biegły neurochirurg L. M. po zapoznaniu się z aktami sprawy, dokumentacją lekarską, po zebraniu wywiadu i zbadaniu odwołującej, w opinii z dnia 25 stycznia 2017 roku nie uznał P. M. za osobę całkowicie niezdolną do pracy po dniu 31 sierpnia 2016 r.. Biegły rozpoznał u badanej młodzieńcze idiopatyczne zapalenie stawów, niedobór wagi oraz okresowy zespół bólowy kręgosłupa bez objawów neurologicznych. W uzasadnieniu podał, że z powodów neurochirurgicznych wnioskodawczynie nie jest niezdolna do pracy po 31.08.2016 r., ponieważ nie była leczona neurochirurgicznie i badaniem nie stwierdza się objawów uszkodzenia układu nerwowego. Ostateczna ocena zdolności do pracy należy do reumatologa i ortopedy ze względu na zmiany w układzie kostno-mięśniowo-więzadłowym powodujące dysfunkcję organizmu (k. 36-37).

Na skutek zastrzeżeń P. M. biegły reumatolog B. B. podtrzymała wydaną przez siebie opinię. Biegły podał, że zapalenie stawów i jego stopień zaawansowania pozwalają uznać skarżącą po dniu 31 sierpnia 2016 r. za częściowo niezdolną do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami (k. 48-49).

Biegły ortopeda M. S. po zapoznaniu się z aktami sprawy, dokumentacją lekarską, po zebraniu wywiadu i zbadaniu odwołującej, w opinii z dnia 14 kwietnia 2017 roku uznał P. M. za osobę zdolną do pracy. Biegły rozpoznał u badanej (...) oraz przebyte synowektomia artroskopowe, przebyte leczenie operacyjne palucha koślawego stopy lewej. W ocenie biegłego opiniowana była leczona ortopedycznie z powodu problemów ze zmianami zapalnymi stawów kolanowych oraz paluchem koślawym lewej stopy. Biegły klinicznie nie stwierdził istotnego ograniczenia funkcji narządu ruchu. Zmiany w obrębie narządu ruchu nie powodują ograniczenia zdolności do pracy (k. 68 -69).

Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (Dz. U. 2013, 982) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1) przed ukończeniem 18. roku życia;

2) w trakcie nauki w szkole wyższej, przed ukończeniem 25. roku życia;

3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje (art. 4 ust. 2 ustawy):

-renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;

-renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Renta socjalna okresowa przysługuje przez okres wskazany w decyzji jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej "Zakładem" (art. 4 ust. 3 ustawy).

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania, miało ustalenie, czy stan zdrowia ubezpieczonej spełnia przesłanki określone w art. 4 cytowanej ustawy. Ustalenie stopnia owej niezdolności do pracy, zgodnie z dyspozycją art. 5 ustawy o rencie socjalnej, dokonuje się na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013, 1440 ze zm.).

Jednocześnie w myśl art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych:

-niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu,

-całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy,

-częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania, miało ustalenie, czy P. M. jest nadal po dniu 31 sierpnia 2016 roku osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole.

Zdaniem Sądu ww. opinie biegłych zasługują na uwzględnienie. Zostały sformułowane po przeanalizowaniu historii chorób wnioskodawczyni znajdujących się w aktach sprawy i rentowych. Biegli sporządzający opinie dokonali bardzo starannego wszechstronnego rozpoznania, a wydane orzeczenia szczegółowo i obszernie uzasadnili. Zważywszy na charakter stwierdzonych u ubezpieczonej schorzeń, a także ze względu na jej wiek, brak jest podstaw do kwestionowania zasadności powyższych opinii. Zostały one bowiem opracowane przez specjalistów w zakresie zdiagnozowanych u odwołującej chorób, którzy posiadają odpowiednie przygotowanie i doświadczenie zawodowe i naukowe. W ocenie Sądu mogli oni obiektywnie ocenić stan zdrowia ubezpieczonej i jej stopień niezdolność do pracy po dniu 31 sierpnia 2016 roku.

Podkreślić należy, iż omówione wyżej opinie poddane została analizie opartej na kryteriach wynikających ze wskazań Sądu Najwyższego, to jest zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomem wiedzy opiniującego, podstaw teoretycznych opinii oraz sposobem motywowania i stopniem stanowczości wyrażonych w niej wniosków (postanowienie Sądu Najwyższego z 7.11.2000, I CKN 1170/98).

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności ww. opinie, pozwoliły na jednoznaczną i kategoryczną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej.

W tym stanie rzeczy Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w wyroku.